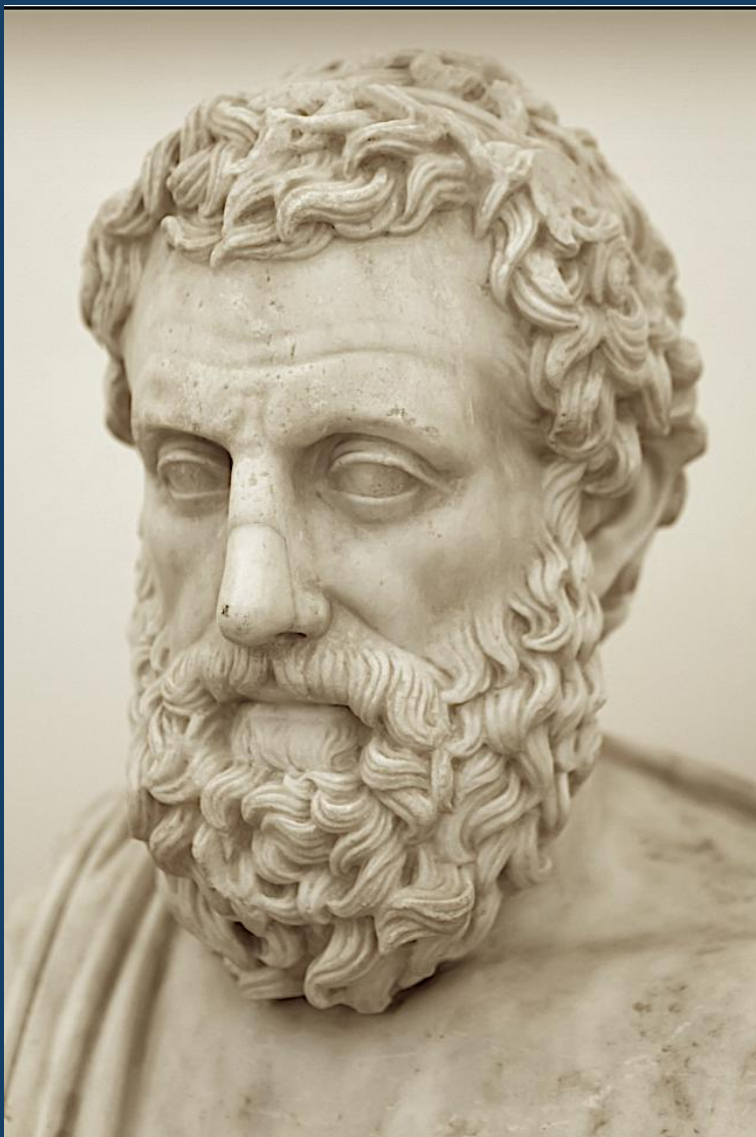

VARGJE ANTIKE PËR TËRMETIN:

PROMETHEU MIDIS URAGANIT DHE TËRMETIT

ESKILI

Përktheu Mal Berisha

PROMETHEU MIDIS URAGANIT DHE TËRMETIT

Toka po gjëmon, shkundet e përkundet në hapsirë,
Bubullimat përplasen me zhurmë e rrëmbim,
Rrufetë i përplasin zjarrin njëra tjetrës me ndriçim,
Furtuna pshtjellohet rreth e rreth krejt e lirë.

Erërat shpërthejnë pa fre, me tërbim.

Përplaset vetë dheu në kodra e në fusha,
Dhe në detin e shkumbëzuar plot ushtim.

Çfarë mallkmi ra mbi ne që solli kaq trishtim?

Është dora e Zeusit, që përplaset me rropamë,

Për bëmat tona, o njerëz harrimtarë!

Që mendoni se botën për vete keni për ta ndarë!

Oh Nënë e mirë Natyrë që tokën e mbushe me eterin e
zemërimit!

Ti që sytë na i mbush me embëlsi e me dritë për të
parë,

A nuk e sheh çfarë vuajtje na solle në këtë zbardhje të agimit?!

SANDRA MARTYRES

poete indiane

TËRMETI

Nga tërmeti Toka dritheroi,
Ndërtesat me dhjetëra i rrënoi,
Me dyzina njerëzit nën dhe i ngujoji,
Ushtima shtrigane na shurdhoi,
Në sekonda tragjedia vendin e mbuloi,
Kombi papritmas mjerimin përjetoi.

Klithmat e vdekjes gjëmuar,
Thirjet për ndihmë u dëgjuan,
Dëshpërimi dhe dhimbja na pushtuan,
Sy nënash e prindërisht u verbuan,
Vuajtjet njerëzore mbi ne u lëshuan,
Sa njerëz nën tokë u kurthuan?
Sa zemra të kombit tim u lënduan?
Sa jetë në gjumë të thellë vallë u shuan?
Sa fëmijë të njomë u gjymtuan?
Sa jetë të tjera, o Zot u shpëtuan?
Atje poshtë në atë errësirë,
Zërat dëgjohen si në mugëtirë,
Në klithje jete vënë në rrezik,
Me njerëz rreth e rreth të zhytur në panik,
Me këmbë e me dhëmbë në lufte me kohën
Dhe qentë e erës që me erën kërkojnë,
Që edhe një jetë të vetme sikur të shpëtojnë!
Një mandatë e tillë e rëndë mbi kombin pllakosi

Natyra me forcën e saj, fatin e shumkujt vulosi,
Por mbi tërmetin që vendin me dhimbje mbuloi
Shpirti i shqiptarit vllaznisht Triumfoi.

(Dy vargjet e fundit janë të përshtatura)

MB